

- 3) Skall bestämmelsen i 109 § punkt 2 Kraftfahrgezet 1967 tolkas så, att annan relevant utbildning i kombination med motsvarande arbetslivserfarenhet också kan anses utgöra "annan likvärdig utbildning"?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Linz (Österrike) den 17 mars 2008 – Land Oberösterreich mot ČEZ, as

(Mål C-115/08)

(2008/C 142/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Linz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Land Oberösterreich

Motpart: ČEZ, as

Tolkningsfrågor

- 1) a) Ska det betraktas som en åtgärd med motsvarande verkan, i den mening som avses i artikel 28 EG, när ett företag som driver ett kraftverk i en medlemsstat i enlighet med rättsordningen i denna stat och med relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelser, och som producerar ström som det levererar till olika medlemsstater, förpliktas – genom ett enligt förordning nr 44/2001 i alla medlemsstater verkställbart förbuds föreläggande som meddelats av en domstol i en angränsande medlemsstat till följd av en talan som väckts i syfte att förbjuda eventuella utsläpp från detta kraftverk – att anpassa anläggningen i enlighet med de tekniska föreskrifterna i en annan stat eller till och med, för det fall att anläggningen på grund av dess komplexitet inte kan anpassas, lägga ner driften av anläggningen, och domstolen i den angränsande medlemsstaten – på grund av den tolkning av de nationella lagbestämmelserna som den högsta domstolen i detta land gjort – inte får beakta det befintliga drifttillstånd som kraftverket har erhållit i den medlemsstat där det är beläget, trots att domstolen i den angränsande medlemsstaten skulle beakta ett nationellt tillstånd för en anläggning i samband med en motsvarande nationell förbudstalan, med den följden att ett förbuds föreläggande inte skulle kunna meddelas en anläggning som har erhållit ett tillstånd av de nationella myndigheterna?
- b) Ska de rättfärdigande skäl som anges i EG-fördraget tolkas på så sätt att den åtskillnad som enligt en medlemsstats nationella lagstiftning ska göras mellan tillstånd för anläggningar som givits av nationella myndigheter och tillstånd för anläggningar som givits av utländska myndigheter, inte är tillåten med hänsyn till övervägandet att endast den nationella men inte den utländska ekonomin ska skyddas, eftersom detta är ett rent ekonomiskt motiv som inte anses skyddsvärt inom ramen för de grundläggande friheterna?
- c) Ska de rättfärdigande skäl som anges i EG-fördraget och den därmed sammanhörande proportionalitetsprincipen tolkas på så sätt att den principiella åtskillnad som enligt en medlemsstats nationella lagstiftning ska göras mellan tillstånd för anläggningar som givits av nationella myndigheter och tillstånd för anläggningar som givits av utländska myndigheter, inte är tillåten, eftersom driften av en anläggning som erhållit tillstånd i den medlemsstat i vilken den är belägen, ska prövas av en domstol i en annan medlemsstat i varje enskilt fall med hänsyn till den faktiska risken som anläggningen utgör för den allmänna ordningen, säkerheten eller hälsan eller andra erkända tvingande hänsyn av allmänintresse?
- d) Är domstolarna i en medlemsstat skyldiga att, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, vilken ska bedömas i samband med de rättfärdigande skälen, behandla ett tillstånd att uppföra en anläggning i den medlemsstat i vilken anläggningen är belägen, som ett inhemskt tillstånd för en anläggning, när tillståndet i den medlemsstat i vilken anläggningen är belägen juridiskt sett kan likställas med ett inhemskt tillstånd?
- e) Spelar det vid prövningen av den föregående frågan någon roll att anläggningen som erhållit tillstånd i den medlemsstat i vilken den är belägen är ett kärnkraftsverk, när det i en annan medlemsstat, i vilken det har väckts en talan i syfte att förbjuda eventuella utsläpp från ett kärnkraftsverk, per se inte får drivas några anläggningar av detta slag trots att det där drivs andra kärntekniska anläggningar?
- f) Är domstolar i en medlemsstat, i vilken en sådan förbudstalan har väckts, skyldiga att, när den ovan i fråga 1 a nämnda tolkningen av den nationella lagstiftningen strider mot artikel 28 EG, tolka den nationella lagstiftningen på så sätt att formuleringen "av behöriga myndigheter godkänd anläggning" inbegriper såväl inhemska tillstånd för drift av anläggningar som tillstånd som givits av myndigheter i andra medlemsstater i EU?
- 2) a) Är det förenligt med det i artikel 43 EG föreskrivna förbudet mot inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium, när ett företag som driver ett kraftverk i en medlemsstat i enlighet med rättsordningen i denna stat och med relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelser förpliktas – genom ett enligt förordning nr 44/2001 i alla medlemsstater verkställbart förbuds föreläggande som meddelats av en domstol i en angränsande medlemsstat till följd av en talan som väckts i syfte att förbjuda eventuella utsläpp från detta kraftverk – att anpassa anläggningen i enlighet med de tekniska föreskrifterna i en annan stat eller till och med, för det fall att anläggningen

på grund av dess komplexitet inte kan anpassas, lägga ner driften av anläggningen, och domstolen i den angränsande medlemsstaten – på grund av den tolkning av de nationella lagbestämmelserna som den högsta domstolen i detta land gjort – inte får beakta det befintliga drifttillstånd som kraftverket har erhållit i den medlemsstat där det är beläget, trots att domstolen i den angränsande medlemsstaten skulle beakta ett nationellt tillstånd för en anläggning i samband med en motsvarande nationell förbudstalan, med den följd att ett förbudsreläggande inte skulle kunna meddelas en anläggning som har erhållit ett tillstånd av de nationella myndigheterna?

- b) Ska de rättfärdigande skälen för inskränkningar i etableringsfriheten tolkas på så sätt att den åtskillnad som enligt en medlemsstats nationella lagstiftning ska göras mellan tillstånd för anläggningar som givits av nationella myndigheter och tillstånd för anläggningar som givits av utländska myndigheter, inte är tillåten med hänsyn till övervägandet att endast den nationella men inte den utländska ekonomin ska skyddas, eftersom detta är ett rent ekonomiskt motiv som inte anses skyddsvärt inom ramen för de grundläggande friheterna?
- c) Ska de skäl som enligt EG-fördraget rättfärdigar inskränkningar i etableringsfriheten, och i synnerhet proportionalitetsprincipen, tolkas på så sätt att den principiella åtskillnad som enligt en medlemsstats nationella lagstiftning ska göras mellan tillstånd för anläggningar som givits av nationella myndigheter och tillstånd för anläggningar som givits av utländska myndigheter, inte är tillåten, eftersom driften av en anläggning som erhållit tillstånd i den medlemsstat i vilken den är belägen, ska prövas av en domstol i en annan medlemsstat i varje enskilt fall med hänsyn till den faktiska risken som anläggningen utgör för den allmänna ordningen, säkerheten eller hälsan eller andra erkända tvingande hänsyn av allmänintresse?
- d) Är domstolarna i en medlemsstat skyldiga att, med hänsyn till proportionalitetsprincipen, vilken ska bedömas inom ramen för de skäl vilka rättfärdigar inskränkningar i etableringsfriheten, behandla ett tillstånd att uppföra en anläggning i den medlemsstat i vilken anläggningen är belägen, som ett inhemskt tillstånd för en anläggning, när tillståndet i den medlemsstat i vilken anläggningen är belägen juridiskt sett kan likställas med ett inhemskt tillstånd?
- e) Spelar det vid prövningen av den föregående frågan någon roll att anläggningen som erhållit tillstånd i den medlemsstat i vilken den är belägen är ett kärnkraftsverk, när det i en annan medlemsstat, i vilken det har väckts en talan i syfte att förbjuda eventuella utsläpp från ett kärnkraftsverk, per se inte får drivas några anläggningar av detta slag trots att det där drivs andra kärntekniska anläggningar?
- f) Är domstolar i en medlemsstat, i vilken en sådan förbudstalan har väckts, skyldiga att, när den ovan i fråga 2 a nämnda tolkningen av den nationella lagstiftningen

strider mot artikel 43 EG, tolka den nationella lagstiftningen på så sätt att formuleringen "av behöriga myndigheter godkänd anläggning" inbegriper såväl inhemska tillstånd för drift av anläggningar som tillstånd som givits av myndigheter i andra medlemsstater i EU?

- 3) a) Är det fråga om en förbjuden indirekt diskriminering på grund av nationalitet, enligt artikel 12 EG, när domstolarna i en medlemsstat, i samband med en förbudstalan som en fysisk person väckt mot anläggningar, tar hänsyn till ett tillstånd för dessa anläggningar, som givits av de nationella myndigheterna, vilket innebär att det inte kan riktas anspråk på att anläggningarna ska anpassa eller upphöra med driften, medan dessa domstolar i samband med en sådan förbudstalan inte tar hänsyn till tillstånd för anläggningar, som utfärdats av myndigheter i andra medlemsstater?
- b) Omfattas en sådan diskriminering av tillämpningsområdet för fördraget, eftersom den berör de rättsliga villkoren för ett företag som driver sådana anläggningar att etablera sig i en medlemsstat i EU liksom de rättsliga villkor, på vilka företag producerar varan ström och säljer denna i andra medlemsstaterna i EU, och således har ett i vart fall indirekt samband med uppfyllandet av de grundläggande friheterna?
- c) Kan en sådan diskriminering motiveras med sakliga skäl när de berörda domstolarna i medlemsstaten inte gör en bedömning för varje enskilt fall med hänsyn till de omständigheter som ligger till grund för tillståndet för en anläggning i den medlemsstat i vilken denna är belägen? Är det förenligt med proportionalitetsprincipen, att domstolarna i den andra medlemsstaten, åtminstone är skyldiga att beakta det utländska tillståndet som utfärdats i den medlemsstat i vilken anläggningen är belägen om detta ur rättslig synpunkt i princip är likvärdigt med ett inhemskt tillstånd för en anläggning?
- d) Är domstolar i en medlemsstat, i vilken en sådan förbudstalan har väckts, skyldiga att, när den ovan i fråga 3 a nämnda tolkningen av den nationella lagstiftningen strider mot artikel 12 EG, tolka den nationella lagstiftningen på så sätt att formuleringen "av behöriga myndigheter godkänd anläggning" inbegriper såväl inhemska tillstånd för drift av anläggningar som tillstånd som givits av myndigheter i andra medlemsstater i EU?
- 4) a) Gäller den i artikel 10 EG fastslagna principen om lojalt samarbete inom tillämpningsområdet för gemenskapsrätten också i förhållande till medlemsstaterna sinsemellan.
- b) Framgår det av denna princip om lojalt samarbete att medlemsstaterna inte får försvåra varandras myndighetsutövning, än mindre hindra den, och gäller detta särskilt för deras respektive beslut avseende planering, uppförande och drift av kärntekniska anläggningar på deras territorium?

- c) Är domstolar i en medlemsstat, i vilken en sådan förbudstalan har väckts, skyldiga att, när den ovan i fråga 4 a nämnda tolkningen av den nationella lagstiftningen strider mot artikel 10 EG, tolka den nationella lagstiftningen på så sätt att formuleringen "av behöriga myndigheter godkänd anläggning" inbegriper såväl inhemska tillstånd för drift av anläggningar som tillstånd som givits av myndigheter i andra medlemsstater i EU?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België (Belgien) den 25 mars 2008 – I. G.A.L.M. Snauwaert och Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA mot belgiska staten, II. Coldstar NV mot belgiska staten, III. D.P.W. Vlaeminck mot belgiska staten, IV. J.P. Den Haerynck mot belgiska staten och V. A.E.M. De Wintere mot belgiska staten

(Mål C-124/08)

(2008/C 142/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande:

- I. 1. G.A.L.M. Snauwaert
2. Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, svarande avseende talan om civilrättsligt ansvar
- II. Coldstar NV, svarande avseende talan om civilrättsligt ansvar
- III. D.P.W. Vlaeminck
- IV. J.P. Den Haerynck
- V. A.E.M. De Wintere

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex ⁽¹⁾ förstås så, att den föreskrivna underrättelsen om en tullskuld till den tullskyldige kan ske med rättslig verkan endast efter att skulden har bokförts, eller med andra ord att den i artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex föreskrivna underrättelsen om en tullskuld till den tullskyldige alltid måste föregås av bokföring av denna skuld för att ha rättslig verkan och vara förenlig med artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex?

- 2) Ska artikel 221.3 i gemenskapens tullkodex, i dess lydelse enligt ändringen genom artikel 1 i förordning (EEG) nr 2700/2000 ⁽²⁾ tolkas så, att tullmyndigheternas möjlighet att överskrida treårsfristen – räknat från tullskuldens uppkomst fram till dess att underrättelse om det bokförda beloppet sker med rättslig verkan – när denna skuld har uppkommit på grund av en handling som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder, endast föreligger beträffande den person som utfört den straffbara handlingen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 311, s. 17).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België den 25 mars 2008 – G.C. Deschaumes mot belgiska staten

(Mål C-125/08)

(2008/C 142/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G.C. Deschaumes

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfråga

Ska artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex ⁽¹⁾ förstås så, att den föreskrivna underrättelsen om en tullskuld till den tullskyldige kan ske med rättslig verkan endast efter att skulden har bokförts, eller med andra ord att den i artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex föreskrivna underrättelsen om en tullskuld till den tullskyldige alltid måste föregås av bokföring av denna skuld för att ha rättslig verkan och vara förenlig med artikel 221.1 i gemenskapens tullkodex?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).